

mand fremførte, og navnlig den Maade, hvorpaa han giver sin Modstander Leilighed til at slaae ham netop med hans egne Betragtninger. Herpaa har hans sidste Foredrag paany leveret mig to interessante Beviser. Den ærede Landstingsmand opfattede mine forrige Bemærkninger og ligeledes min ærede Collegas Ord, som om vi havde sagt, at vi ikke for vort Vedkommende paa vore Budgetter og Regnskaber kunne sige, hvad der er Indtægter og hvad der er Udgifter. Nei, Spørgsmaalet er ikke, om vi kunne sige, hvad der er Indtægter og Udgifter; men Spørgsmaalet er, om vi skulle have Lov til at afgjøre det endeligt. Det er Spørgsmaalet — ikke om vi vide, hvad Indtægterne og Udgifterne ere, men om vor Videnskab skal være Lov, om vor Afgjørelse af Indtægter og Udgifter skal være Landets endelige Lov. Og der er en stor Forskjel paa, om vi vide, hvad der efter vort Begreb er Aarets Indtægt og Udgift, og om denne vor Videnskab ogsaa er Alles Samviden og derved er Lov i Landet. Det er den ene Gaade, at den ærede Landstingsmand ikke ser den overordentlig store Forskjel, der er i denne Henseende. Den anden Gaade er den, at den ærede Landstingsmand netop en Dag, da han selv har talt om en Postering af Kassebeholdningen, som vore Love ikke hjemle, vil sige, at saasnart Regnskabet er aflagt, saa er Regnskabet i Realiteten saa godt som afgjort, at han vil sige det, efter de Forhandlinger, vi her have havt, — at han vil sige, at der kan vel være en og anden formel Bemærkning at gjøre, men at det er givet, at der i det Væsentlige ikke kan kommes til noget andet Resultat. Ja, det er meget smigrende for alle dem, der hidtil have aflagt Regnskaber, og for dem, der i Fremtiden skulle aflægge dem; men det ærede Thing vil see, at saa bliver hele vor Forhandling i disse Dage atter en Gaade. Spørgsmaalet er jo nemlig netop her, om det Regnskab, vi aflægge, er Landets Lov, eller om der ikke er en constitutionel Prøvelse ligesaavel af Regnskaber som af Budgettet.

Besvarelse: De Misforstaaelser, som den meget ærede Minister fremførte og urgerede med Hensyn til, hvad jeg skulde have yttret,

nemlig at jeg skulde have sagt, at det er endelig afgjort derved, at Regnskabet er afluttet, troer jeg ikke, at jeg behøver nærmere at indlade mig paa.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Finantslov

for

Finantsaaret fra 1ste April 1857 til
31te Marts 1858.

efterat være oplæst (S. Anhang A. Sp. 657),
vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Loven bliver derefter at
tilfælde Conseilspræsidenten.

Vi gaae dernæst over til den følgende Sag paa
Dagsordenen, som er Forslag til Lov angaaende
Berettigelsen til at udføre Arbejder vedkommende
Kjøbenhavns Vand- og Gasværker. Denne Sag er til
første*) Behandling.

Ordfører: Jeg skal tillade mig ret meget
at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse af
det ærede Thing, da det er en Nødvendighed
for Communalbestyrelsen med Hensyn til de
Gas- og Vandværker, der nærme sig deres
Fuldbendelse, at disse Bestemmelser vedtages.
Hensigten med dem er i grunden at faae de
fornødne Arbejder udførte paa tilbørlig Maade,
saaledes at der kan føres en passende Control
med dem, hvorhos jeg ikke skal lade uberørt,
at der med Hensyn til Udførelsen af Arbejderne
er indrømmet den størst mulige Frihed, uden at
Nogen derved kræntes i sine Rettigheder, og
uden at der gjøres Indgreb i det bestaaende
Langsvæsen.

Da ellers Ingen forlangte Ordet, gik man
til Afstemning, hvorved Sagens Overgang

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 649—52.